

ning på forskellig vis. Det er noget, vi glæder os til at være med til at udmønte, for vi skal simpelt hen opnå en situation, hvor det sikres, at retsbevidstheden sker fyldest, altså at de, der er dømt til afsoning, rent faktisk også afsoner.

Som et femte punkt vil jeg nævne vore synspunkter om hjemsendelse af afviste asylsøgere. Jeg nævnte under førstebehandlingen, at det var meget vigtigt for os at få ind i en aftale om finansloven for 2004, at der sættes turbo på hjemsendelse af afviste asylansøgere, og at man sætter trumf på alle de steder, hvor det overhovedet er muligt at sætte trumf på. Derfor er det godt, at der nu bl.a. står i aftalen, at der laves en egentlig udsendelsesenhed. Jeg synes faktisk, det er et rigtig, rigtig godt skridt, at der nu kommer nogle folk, der simpelt hen får som deres eneste opgave at fokusere på at få sat turbo på hjemsendelser. Der bliver ansat det, der hedder udsendelsesattachéer, som bliver tilknyttet ambassader, og det vil sige, at man arbejder ude i marken i de forskellige lande og motiverer dem til at tage deres egne borgere hjem.

Men det vigtigste er nok, at der bliver en sammenhæng mellem at kunne modtage dansk bistand og ikke lægge hindringer i vejen for at modtage sine egen statsborgere. Vi siger simpelt hen, at det er en del af et fornuftigt samarbejde mellem Danmark og det pågældende land – det at vore skatteydere skal være med til at finansiere en udvikling i landet – at man selvfølgelig ikke lægger hindringer i vejen for at modtage sine egne statsborgere. Det burde ikke være nødvendigt at skrive det, men vi har følt, at det helt klart var nødvendigt. Derfor har vi haft det som et vigtigt punkt i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og vi er glade for at kunne konstatere, at det også er en del af aftalen. Der er faktisk taget en beslutning om en sammenhæng mellem det, at man ikke lægger hindringer i vejen for at modtage sine egne statsborgere, og det at modtage dansk bistand.

Det sjette punkt, jeg vil nævne, er grænsehåndelen. Det har jo været diskuteret lidt sporadisk, måske mest her i Folketingssalen, når man har syntes, det var for galt, at nogle afgifter blev sat ned, og det er selvfølgelig, fordi vi i forbindelse med de afgifter, der allerede er sat ned pr. 1. oktober i år – afgifter på spiritus, cigaretter og læskedrikke – er inde på et område, hvor jeg egentlig tror, de fleste af os har den holdning, at det var fornuftigt nok, hvis den danske befolkning brugte lidt mindre, altså røg lidt mindre og drak lidt mindre, osv. Men ikke desto mindre

har vi en politik om, at hvis man gør det, er det nu bedre, at man handler i det land, man bor i, frem for at køre over grænsen og købe tingene i udlandet og dermed være med til at finansiere den tyske statskasses frem for den danske statskasses udgifter til bl.a. de følgevirkninger, der er af et forbrug på de områder.

Den danske statskasse har jo i øvrigt også udgifter på grund af de følgevirkninger, der er af forbruget på de områder. Derfor har vi også ønsket – det annoncerede jeg også den 9. september – at gå videre i bestræbelserne på at få mindsket grænsehåndelen, hvor omsætningen skønsmæssigt er på 6-7 mia. kr. Hvis man konverterede den til omsætning i danske butikker, ville det medføre nyansættelse af ca. 2.500 medarbejdere, så vi taler altså også om stillinger. Vi taler om, at vi eksporterer arbejdspladser til udlandet, når vi ikke gør noget effektivt ved grænsehåndelen.

Kl. 16.20

Det, der så kom ind som en del af aftalen, var jo, at regeringen havde annonceret at ville nedsætte emballageafgiften med 50 pct. Vi havde det ønske, at vi nedsatte med mere, så man gjorde noget mere synligt på det her område. Vi fik procenten op på 80, så man altså nedsætter emballageafgiften med 80 pct.

Det skal selvfølgelig gøre, at den afgift, man får tilbage, når man sælger øllet syd for den dansk-tyske grænse frem for på den nordlige side, jo så også er 80 pct. mindre. Det gør jo relativt set, at den øl eller sodavand, man køber i Tyskland, nu bliver dyrere end den tilsvarende på den danske side, og det er jo et betragteligt beløb, vi taler om pr. kasse øl eller sodavand.

Derfor er det her helt absolut et forsøg på at gøre noget ekstra ved grænsehåndelen. Vi har så også lavet den aftale med regeringen, at vi nu i løbet af det kommende år følger det meget tæt. Det er simpelt hen nødvendigt, fordi der jo har været flertal for, at den her 24-timers-regel bortfalder pr. 1. januar, så man må tage det med sig hjem til privatforbrug, man overhovedet vil, når man er i Tyskland og køber i grænsebutikkerne.

Derfor er det jo nødvendigt, at vi ser meget alvorligt på grænsehåndelsproblematikken, også i de kommende år, og gør noget ekstra, hvis det måtte vise sig, at de initiativer, vi har taget indtil nu, ikke kan vende udviklingen.

Det næste punkt, jeg vil nævne, er så punkt 7. Det er omkring dagpengeområdet. Også under førstebehandlingen tilbage i september var det jo et af de absolut største debattemner og med god ret. Vi var også selv fra Dansk Folkepartis